

Per un feminisme transinclusiu

El col·lectiu trans* és i ha estat històricament un dels col·lectius que més discriminació pateix en la nostra societat. La transfòbia es manifesta en molts àmbits diferents, com pot ser el mèdic, on són patologitzades, en l'àmbit laboral, on la taxa d'atur de les persones trans* és del 85% a l'Estat espanyol i del 68% a Catalunya. A més a més, el 46% de les persones trans* han d'amagar la seva identitat, a l'escola, on el 60% de menors trans* són víctimes d'assetjament per part dels seus companys, o en l'àmbit institucional, on no se les reconeix com a tal, entre d'altres. El rebuig, la criminalització i la invisibilització presents de manera quotidiana, afecta el desenvolupament normal de les seves vides.

En aquest context i en els darrers anys, la lluita feminista ha anat agafant embranzida i s'ha posicionat com un dels principals moviments socials, del qual el discurs, s'ha anat generant a mesura que avançava la lluita, les preocupacions i els diferents debats.

Tal com passa amb qualsevol altra lluita o col·lectiu, les dones no som un grup homogeni, ja que no compartim sempre les mateixes opressions, fent que, al llarg del temps, el moviment feminista s'ha reivindicat des de perspectives diferents, com podria ser la perspectiva interseccional i de classe. A la perspectiva a la qual ens referim en la present resolució és la perspectiva trans*, és a dir, la voluntat d'entendre o no la lluita feminista com una lluita de totes i per a totes.

Això es tradueix en el fet que hi hagi un corrent transinclusiu, és a dir, que inclou les dones trans* i no binàries en el moviment feminista, perquè reconeix les diferents identitats trans*, i un corrent transexcloent, també anomenat feminisme radical, que no reconeix a les dones trans* com a dones i no les deixa ser partícips de la lluita. Aquest últim corrent, molt conservador quant al concepte de sexe i gènere, és el que més força i representació està agafant, fent palesa la seva presència allà on va amb comentaris transfòbics o representant a les dones a través del símbol d'una vagina.

Així doncs, un moviment feminista que en teoria hauria de parlar de drets, acaba perpetuant i accentuant la discriminació de les persones trans*. Sense anar més lluny, segons l'Observatori contra l'Homofòbia, arran del debat per a l'aprovació de la llei trans i amb l'auge de l'extrema dreta, les agressions trànsfobes a Catalunya han augmentat un 25.8%.

Com el binarisme de gènere és una divisió i classificació que fins ara no s'havia qüestionat i que tenim intrínsec en el marc imaginari com si fos una cosa quasi natural i biològica, l'ideari feminista s'ha creat entorn d'aquesta classificació. És per això que diversos col·lectius i espais, independentment del seu corrent ideològic i davant la possibilitat de veure trontollar el seu discurs, els ha nascut la necessitat, sobretot aquests últims anys, de debatre sobre aquesta qüestió en el si de les seves organitzacions.

Però el Consell de la Joventut de Barcelona, creiem que la "qüestió trans*" no és un tema que estigui a debat, ja que els drets humans no estan a debat. Les persones trans* no poden ser excloses de cap espai per motiu de la seva expressió de gènere ni podem permetre que els discursos d'odi que neguen el dret a existir al col·lectiu siguin els predominants. En resposta a aquest discurs que reforça el binarisme i, amb ell, el cis-heteropatriarcat, el moviment transfeminista s'ha anat revisant i ha posat sobre la taula el mantra de què "allò que no s'anomena no existeix". Per aquest motiu, en comptes d'estancar-se en una estructura tradicional excloent, ha explorat noves vies en el llenguatge per tal d'incloure les identitats no-binàries que de mica en mica s'han anat reivindicant en la seva existència i dret a reconeixement. Així doncs, com a plataforma de les entitats barcelonines, tenim el deure de generar espais associatius segurs per a tothom!

És per això que el Consell de la Joventut de Barcelona, reunit en Assemblea General Extraordinària, resol:

- Reconèixer la discriminació i desprotecció històriques que han patit les persones trans i apostar per realitzar accions reparadores al col·lectiu.

- Promoure i garantir la igualtat real i efectiva de les persones trans*, mitjançant el reconeixement del dret a l'autodeterminació de gènere com a dret fonamental i com a requisit bàsic pel lliure desenvolupament de la personalitat
- Posicionar-se com a feministes transinclusives dins del moviment.
- Generar conscienciació en la dissidència de gènere per evitar estigmes. Això implica, entre d'altres, una aposta per a una formació transversal i interseccional en l'àmbit educatiu, laboral, sanitari, esportiu i institucional.
- No donar suport ni participar ni d'iniciatives feministes que siguin obertament transexcloents.
- Aplicar la perspectiva trans* en els seus espais. Cal garantir que tots els espais que es generin des del CJB siguin amables i còmodes per a les persones trans*, tant pel que fa al llenguatge com pel que fa al discurs.
- Incloure la perspectiva no-binària en el llenguatge a l'hora de comunicar mitjançant diferents estratègies com ara evitar les marques de gènere o l'ús dels neomorfemes -e/-i.

Resolució presentada pel Secretariat